

saft og Raasukker sælges i fri Handel og uden om den almindelige Fordelingsordning. Mindretallet ønsker ikke Afkogningen af Saftroer totalt standset, men anser det for nødvendigt af nationaløkonomiske Grunde at søge den begrænset, dels saaledes at kun de mest sukkerholdige Roer afkoges, dels saa urimeligt lange Roetransporter undgaaes. Paa Grund af den ovenfor nævnte Praksis fra Ministeriets Side anser man det for nødvendigt i Loven udtrykkeligt at fastslaa, at ogsaa Sukkersaften og Saftsukkeret hører ind under den almindelige Sukkerrationering, hvorfor man stiller Ændringsforslag i saa Henseende. Det bemærkes, at Mindretallet intet har imod, at Saftsukkeret som hidtil kommer Industrien til gode, men for at undgaa Uretfærdigheder og Vilkaarlighed i Fordelingen samt komme de mange utvivlsomme Sortbørs-Forhold i hele denne Del af Sukkerproduktionen og -handelen til Livs, bør Fordelingen ske i Henhold til Regler fastsat af Ministeriet.

Saa længe de midlertidige Sukkerordninger har bestaaet, synes det ingen Sinde undersøgt, hvad der vil være en rimelig Roepris. Heller ikke ved Behandlingen af dette Aars Sukkerordning har en virkelig og saglig Undersøgelse af, hvad der vilde være den rigtige Roepris, været foretaget. Mindretallet vil derfor modsætte sig den foreslaaede Forhøjelse af Prisen til Dyrkerne og Forhøjelsen af Arealtillægget, idet man anser, at allerede de i Fjor gennemførte Forhøjelser var urimelige og unødvendige.

Mindretallet anser det for nødvendigt, at der omgaaende træffes Foranstaltninger, som kan forbedre Arbejdsvilkaarene i Roemarkerne, saa meget mere som der paa Trods af en enig Rigsdagsbetænkning af i Fjor om Ønskeligheden af Læskure i Roemarkerne og paa Trods af Opfordringen til Handelsministeren og Arbejds- og Socialministeren om at optage Forhandlinger til Fremme af saadanne Foranstaltninger, i Realiteten intet er sket. For at lette en hurtig Gennemførelse af saadanne sociale Foranstaltninger, foreslaar man, at der af Sukkerfondens Midler stilles indtil 1 Mill.

Kr. til Raadighed for dette Formaal, men man betonar, at Arbejdsgiverne maa være forpligtet til at bidrage med Beløb, svarende til, hvad Statskassen i det enkelte Tilfælde stiller til Raadighed.

Mindretallet anser det for stridende mod Loven og de i Medfør af denne udfærdigede Bestemmelser, at A/S Det danske Sukkerraffinaderi hvert Aar, A/S De danske Sukkerfabrikker i mange Aar og Sukkerfabrikken Nykøbing i nogle Aar har givet et større Udbytte end de lovhjemlede 6 pCt. Henviisningen til, at Pengene til Ekstraudbyttet er indtjent ved anden Virksomhed, holder ikke Stik, dels fordi Sukkerraffinaderiet overhovedet ikke driver anden Virksomhed, dels fordi Sukkerfabrikkerne med eller uden Ministeriets Tilladelse har regnet Afkogningen af Saftroerne, Indtægterne af egne Avlsgaarde, af Roefrøforædlingen og Udbyttet af Aktier i Sukkerraffinaderiet for „anden Virksomhed“. Man anser det for rimeligt, at det for meget betalte Udbytte tilbagebetales, og stiller derfor Ændringsforslag om den nødvendige Udbyttebegrænsning i det eller de kommende Aar.

Mindretallet maa mene, at det foreliggende Materiale vedrørende Sukkerindustrien i Danmark giver yderligere Begrundelse for, at denne Industri snarest gøres til Folkets Ejendom gennem Nationalisering og stiller derfor Forslaget under Nr. 4.

Æ n d r i n g s f o r s l a g .

Af et *Mindretal* (Ragnhild Andersen):

Efter § 2 indføjes følgende ny Paragraf:
„§ 00.

1) Saa længe Sukkerrationering oprettholdes, er alt her i Landet fremstillet eller til Landet indført Sukker og andet tilsvarende Sødstof (Sukkersaft) underkastet de almindelige Fordelingsregler, som fastsættes af Ministeren for Handel, Industri og Søfart.“